liñnades, merre ſaddamates ja küllades ning terwe makondades keikis paikus römo tulled ſärrawad, kus ümber naad ſure römoga hüppanud, tantſinud, laulnud ja torro-pill jalgade kergitamisſeks ja römo üllendamisſeks ni kangeste uganud, et öppimatta körwad olleks piddannd wäggiſe kuulmiſt kautama. Niſuggused ſured römo piddud on ennamiste Kattoliguſſo kloſtride jures. Talliñnas isſtärranis Pirrita kloſtri jures petud, kus ſiis ühtlaſe munkadeſt ſedda hirmuſt tööd tehti, et rahha eeſt pattude andeksandmisſe lehti rahwale müdi, kuhho nende üllewel nimmetud päwade ja öde aial wägga paljo rahwaſt. Eeſtlaſſi nihästi kui ka Sakslaſſi, olla kaugelt maalt murdo kokkojookenud. Eeſtlaſſed on pattude andeksandmisſe kauba, woörajummala tenistuſſe ja ebbauſſo pärraſt. agga Sakſad jälle omma ärrajookenud tallopoegade ja teoorjade pärraſt, kedda naad taggaotſiſid ja tahtſid kinniwötta, ja liñna koddanikkud on ſedda ſuurt römo-piddo omma lihha römuks waatma tulnud: nenda olli iggaühhel asja ſenna tulla, ni kui ſelleſarnaſt tännapäwal weel kül mitmes kohhas näme, et Janipäwal kirrikud tühjad, agga keik lusti paigad ja metſad tuhhandette kaupa innimestega täidetud on.

Et ſe üllekohtune lihha rööm täielik woiks olla, ſiis on ſenna lustipaika mitto kümmend wati öllut ja muud kanget jomaaega Talliñnaſt ja keige ümberkaudo körtſudeſt ja külladeſt kokkowetud. Ja kui tallopoiad ja naeſed ning tüdrukud ommad ohwrid, need ollid: wahhaſt küünlad, wahhaſt wallatud hobboſed, härjad, waſſikad ja lambad, keik wimane wahhaſt tehtud, kloſtris Kattoligi patride öppetuſſe järrele ſaid Altari peäle andeks tonud, et ſeläbbi isſiennestele önnistuſt ja omma weikſedele terwiſt ja ſiggiduſt ſada, ſiis on naeſed üht rahha tükki kolm kord ümber pea kerutanud ja ſedda Altari peäle wiskanud ning nüüd römo piddama läinud. — Neid rohkeid ohwri andid möiſtſid Kattoligi preeſtrid niſamma hästi ommale prukida, kui Babiloni ebbajummala Belli preeſtrid Danieli aial teggid. Ja kui need waeſed innimeſſed, kes ebbauſſo pimmeduſſes wangis, nenda omma woörajummala tenistuſt ſaid piddanud ja peälegi rahha eeſt keik wannad pattud andeks ſanud, — mis olli ſiis wigga uſi pattuſid jure tehha? — Oh mis hirmo wäärt lusti ja römo on ſiin petud lakkumisſe, praſſimisſe, laulmisſe, hüppamisſe ja häbbematta tantſimisſe läbbi! ja mis kolle torropilli hüüdmisſe heäl olli ſiin kuulda, kus

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1864, lk. 28